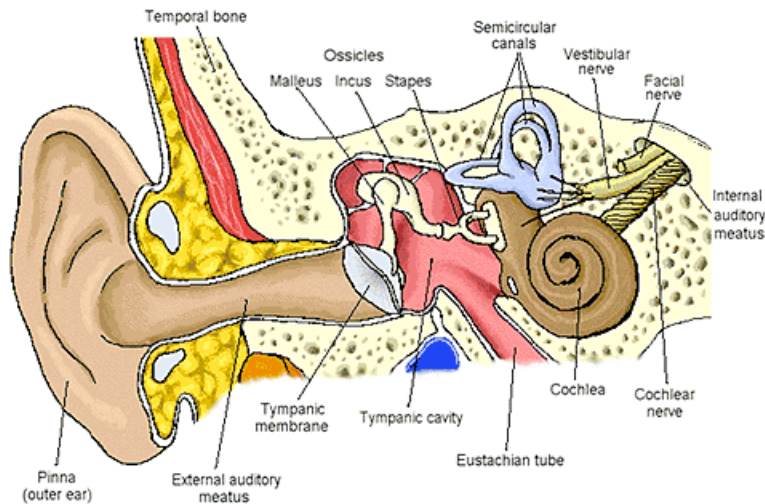

Using Hearing Aids and Cochlear Implants to Fulfill Mitzvot

Physiology of Hearing

1 - Oliver Sacks Seeing Voices p. 8

The prelingually deaf, unable to hear their parents, risk being severely retarded if not permanently defective, in their grasp of language unless early and effective measures are taken. And to be defective in language, for a human being, is one of the most desperate of calamities, for it is only through language that we enter fully into our human estate and culture, communicate freely with our fellows, acquire and share information.

Obligation in Mitzvot

2 - משנה תרומות א:ב

חרש המדבר ואינו שומע לא יתרום ואם תרום תרומתו תרומה חרש שדברו בו חכמים בכל מקום שאינו לא שומע ולא מדבר:

3 - תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף ב עמוד ב

קתני חרש דומיא דשוטה וקטן, מה שוטה וקטן - דלאו בני דעה, אף חרש - דלאו בר דעה הוא. וקא משמע לן כדתנן: חרש שדיברו חכמים בכל מקום - שאינו שומע ואינו מדבר.

4 - רמב"ם אישות ב:כו (Rav Moshe ben Maimon, 1135-1204)

חרש וחרשת האמורים בכל מקום הן האילמים שאין שומעין ואין מדברים, אבל מי שמדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר הרי הוא ככל אדם, ואיש ואשה שהן שלמים בדעתן ואינן לא חרשים ולא שוטים נקראין פקח ופקחת.

5 - שו"ת ר' עזריאל הילדסהיימר חלק ב - אבן העזר, חושן משפט ומילואים ס' נח (Rav Azriel Hildesheimer, 1820-1899)

ונלע"ד שיעקר הדבר תלוי בשאלה אם כח השכל של החרש לקוי באופן מוחלט או שהוא נורמאלי כשלעצמו וכעין אוצר גנוז.

וחיזינן הדמציאות מכחשת את מש"כ הגאון מהר"ם שיק שפעולת החרש שלימדוהו הוי כמעשה קוף בעלמא ושאינה אלא כפי מה שנקבע ונטבע בו מההרגל והלימוד ואין לו בחירה ודעה חפשית.

אבל כך היתה השקפת העולם ע"ד החרשים בזמנם וכן מבואר בספרי הרופאים מן התקופה ההיא, ורק לאח"כ נשתנתה דעתם עד שהגיעו למסקנא שיש לחרשים כח השכל (אלא שקשה להוציאו מכח אל הפועל), וכך הוכח בימינו בבירור מן הנסיון.

ואין בזה שום סתירה לדח"ל שלא דיברו אלא בחרש שלא היה באפשרותו להפעיל את כח השכל שלו.

6 - פרי חדש אה"ע קכ"א: (Rav Chizkiya ben David DiSilo, 1659-1698)

ומסתברא נמי דאף שאינו שומע כשמדברים עמו בקול רם זולת ע"י מין חצוצרות וכיוצא דלא מקרי חרש

7 - שו"ת יביע אומר חלק ז - אורח חיים סימן יח (Rav Ovadia Yosef, b.1920)

ומכאן יש ללמוד למי שאינו יכול לשמוע אלא על ידי מכונת שמיעה חשמלית, שאין דינו כחרש, ורשאי לקרות המגילה ולתקוע בשופר להוציא את הרבים ידי חובתם... ועכ"פ לפי דרכנו למדנו ששמיעה ע"י כלי חשיבא שפיר שמיעה לדונו כפקח בכל דבריו. והוא הדין לדיבור ע"י כלי כגון שיניים תותבות חשיב דיבור ממש לכל דבריו, ולהוציא את הרבים ידי חובתם, ואין שום ספק בדבר. כן נ"ל להלכה ולמעשה.

8 - שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ג סימן לג (Rav Moshe Feinstein, 1895-1986)

הנכון לע"ד דיש לו דין מדבר ואינו שומע שהוא כפקח... אם היה מדבר שהיה שייך שיהיה לו התחברות עם בנ"א היה משלים הקלוקל והחסרון שנעשה לו בדעתו

אבל לא מסתבר להחשיבו שומע כהא דשמיעה כשמדברים לו בקול רם וכהא דשמיעה ע"י חצוצרה, דפשוט שכל עניני התורה נידונין כפי שרואין ושומעין בעצם לא ע"י מכוונות וכדומה, וכמו שרצים שלא נראו לעין אלא ע"י דבר המגדיל שאינו כלום דהא כל האויר שאדם שואף לתוכו הוא מלא משרצים כאלו שנקראו מיקראבין שע"י ספאקטיווע המגדיל ערך אלף פעמים ויותר הן נראים ואין שום איסור בזה, וכמו כן מה שנראה הפסק באות בתפילין ומזוזות ע"י ספאקטיווע ולא נראה לעין בעצמו לא נחשב הפסק וכשר, וכדומה הוא בהרבה ענינים, ולכן גם מי שאינו שומע אלא ע"י מכוונה כיון שאינו שומע בעצמו אין להחשיבו לשומע...
אבל מכוונה ע"י עלעקטרי שהוא שמיעה דכח מחדש אין להחשיבו לשומע מאחר דאינו שומע כלל בעצם.

Fulfilling Mitzvat Shofar and Megillah

9 - משנה ר"ה כט.

חרש שוטה וקטן אין מוציאין את הרבים די חובתן. זה הכלל: כל שאינו מחוייב בדבר - אינו מוציא את הרבים די חובתן.

10 - שלחן ערוך ס' תקפט"ב:

וחרש אפילו מדבר ואינו שומע אינו מוציא דכיון דאינו שומע לאו בר חיובא הוא

11 - מגילה יט:

משנה. הכל כשרין לקרות את המגילה חוץ מחרש שוטה וקטן, רבי יהודה מכשיר בקטן.

12 - שלחן ערוך ס' תרפ"ט: (Rav Yosef Karo, 1488-1575)

אם היה הקורא חרש או קטן או שוטה השומע ממנו לא יצא

13 - שו"ת מנחת שלמה חלק א סימן ט (Rav Shlomo Zalman Auerbach 1910-1995)

ולכן תמה אני מאד על כמה מגדולי הרבנים שהתירו לשמוע מקרא מגילה דרך מגביר קול ואיך לא שמו לבם לדבר זה שרק קול תנודות של ממברנה שומעים ולא קול מקרא מגילה של אדם (מצטער אני שלפי זה נמצא שהאנשים אשר אונם כבדה משמוע ומשתמשים במכשיר של מיקרופון וטלפון קטן לקרב את קול המדבר לאזנם שלפ"ז אינם יוצאים כלל חובת שופר ומקרא מגילה וכדומה.

14 - תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כז עמוד ב

התוקע לתוך הבור, או לתוך הדות, או לתוך הפיטס, אם קול שופר שמע - יצא, ואם קול הברה שמע - לא יצא.

15 - ר' צבי פסח פרנק מובא במנחת יצחק (Rav Tzvi Pesach Frank, 1873-1961)

גם מה שכתב שם, דבמכונת שמיעה, אינו יוצא י"ח קריאת התורה ומגילה, לפום ריהטא לאו בחדא מחתא מחתינהו, דבמשנה ובגמרא מצינו לענין תקיעת שופר, דאם קול הברה שמע לא יצא, דבקול שופר מעכב אם יש בקול תערובת של שופר אחר או שאינו ממין שופר, אבל בקריאת התורה או מגילה, הרי שומע קול הקורא, אלא שמעורב גם קול אחר, יש לדון דשפיר יוצא גם כשנתערב בו מקול אחר, דהכל הוא מכח הקורא, וכל הקולות כשרים, אלא שיהי' מכח בר חיובא